

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-42953 מ.נ. נ' נ.ג.

בפני כב' סגן נהשיא, השופט אסף זגורי

תובע מ.נ.
ע"י ב"כ עוה"ד יעקב מלכא

נגד

נתבעת נ.ג.
ע"י ב"כ עוה"ד מ. אברהמים

בעניין הילדים הקטינים: ה., ב. ע.

פסק דין

1
2 האם יש לבטל או להפחית תשלומי מזונות שהאב משלם לאם בגין הילדים, בשל הטיעון שהוא נושא
3 בהוצאות אלה במישרין?
4

הרקע הרלבנטי

5
6 התובע והנתבעת הינם בני זוג לשעבר שלהם 4 ילדים משותפים, מהם אחד בגיר כיום, אחת בגיל 17
7 שנים (ה. תלמידת כיתה י"א), אחד בגיל 14 שנים (ב. תלמיד כיתה ח') והצעיר בגיל 11 שנים (ע. תלמיד
8 כיתה ה'). הצדדים מתדיינים בענייני מזונות בבית משפט זה בפעם השלישית ולכן חשוב להביא תמצית
9 קביעות שיפוטיות חלוטות קודמות:
10

11 במסגרת תמ"ש 7545-01-10 ניתן פסק דין למזונות הילדים ביום 8/2/12 שעיקריו היו אלה:

12 א. בית המשפט מתחשב בהסדר זמני השהות של הילדים בשני מישורים: ראשית, קביעת
13 הצרכים של הילדים כפי שישולמו לאם נקבעה על הצד הנמוך הואיל והאב משלם עבור חלק
14 מהצרכים תלויי השהות במישרין לרבות צרכי ביגוד והנעלה, בילוי ופנאי. שנית, בענין הבן מ.
15 (בגיר כיום), האב נושא בכל צרכיו שעה שהוא שוהה אצל האב רוב מוחלט של הזמן ועל כן
16 הושת חיוב בסך 200 ₪ בחודש בלבד בעניינו כתשלום בגין צרכיו בזמני שהות אצל האם (סעיף
17 29.3. לפסק הדין).

18 ב. עבור הילדים ה. וב. הושת חיוב חודשי בשיעור של 1,350 ₪ בחודש (כל אחד) ועבור ע. חיוב
19 בסך 1050 ₪ בחודש, כאשר החיוב יפחת ל-850 ₪ כאשר הוא יגיע לגיל 10 ותשלום מלוא
20 הוצאות החינוך שלו על ידי האב.

21 ג. הושת חיוב בסך 600 ₪ בחודש בגין הוצאות החזקת דירה.

22 ד. החיובים הינם מעבר לקצבאות ילדים וקצבאות אחרות מהמל"ל שהאם זכאית לקבל.
23

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-42953 מ.ג. נ' נ.ג.

1 במסגרת תמ"ש 61443-07-14 ניתן פסק דין בעניין פסיקת 'מדור רעיוני' לילדים ביום 26/12/14 שאלו
2 היו עיקריו:

3 א. בעת פסיקת המזונות של הילדים הייתה התייחסות למדור עתידי ככל שהאם תשכור דירה,
4 אלא שבהליכים רכושיים היא רכשה חלקו של האב בדירת המגורים המשותפת ועל כן יש
5 ליתן ביטוי לחלקם של הילדים או למדור הרעיוני עבורם.

6 ב. תביעת האם התקבלה עקרונית אך רק באופן חלקי מבחינת היקף החיוב, ולפיכך חוייב האב
7 בתשלום מדור והחזקתו בסך כולל של 1,180 ₪ בחודש (מתוך 530 החזקת מדור ועוד 650
8 בגין מדור רעיוני), כאשר בין השאר נלקחו בחשבון עובדת הגידול בהכנסותיו של האב, עובדת
9 נישואיו מחדש, הוצאות דיורו שלו ומנגד היקף ההלוואות שנטלה האם לרכישת חלקו, מצבה
10 הכלכלי, עלות דיור סבירה באותו יישוב והחיוב שהיה מושת על האב אם האם הייתה שוכרת
11 דירה.

12
13 לפיכך נכון להיום, לאור פסקי הדין שניתנו עד כה, וללא הצמדה למדד, היקף החיוב של האב במזונות
14 הילדים הוא כדלהלן:

15 א. מדור והחזקתו בסך 1180 ₪ בחודש.
16 ב. בגין ה. וב. 2700 ₪ בחודש ובגין ע. 850 ₪ בחודש.
17 סה"כ תשלום לאם בסך 4,730 ₪ וכן הוצאות חינוך של הילדים, חוגים וכיו"ב השתתפות בהוצאות
18 חריגות

תמצית טענות האב בתביעה הנוכחית:

21 טענתו המרכזית והעיקרית של האב הינה, כי האם אינה עושה שימוש בכספי המזונות לרכישת
22 מצרכים בסיסיים עבור הילדים אלא מממנת באמצעות דמי המזונות את ההלוואות שנטלה לרכישת
23 הדירה (כאשר לאורך כל הדרך הוא היה סבור שאין ביכולתה של האם לעמוד בכך). האב הוסיף, כי
24 הילדים הולכים עם נעליים ובגדים קרועים ובלויים, כי הילדים שוהים בביתו רוב הזמן ורק ישנם
25 בבית האם, כי האם לא בישלה מעולם ולא מבשלת גם כיום ולכן גם הוצאות הכלכלה מינוריות ביותר,
26 כי למרות הסדרי שהות שנקבעו, בפועל בכל סופ"ש הילדים שוהים עם האב ולא לסירוגין וכי הוא
27 נדרש לשאת בכל הוצאותיהם השוטפות בנוסף לתשלום המזונות. עוד הוסיף האב, כי האם מקבלת
28 החזרים מהמועצה בגין הסעות הילדים באופן כמעט מלא ואינה משתפת אותו וכך גם קצבאות מל"ל
29 שהיא מקבלת אמורים להפחית מהחיוב בגין צרכי הילדים.

30
31 האב ביקש להחיל את הלכת בע"מ 919/15 פלונית נ' פלוני (ניתן ביום 19/7/17 ופורסם במאגרים)
32 (להלן "הלכת בע"מ 919/15") על נסיבות מקרה זה, טען כי יש לפעול באופן שוויוני ולהתייחס לזמני
33 השהות המוגברים של הילדים אצלו, לעליה בהשתכרות האם, להפליה של הדין השרעי בעניין המזונות
34 ולקבוע שהאב אינו חב בתשלום כספי מזונות לאם.
35 לחילופין בלבד, עתר האב להפחית החיוב במזונות ב-50%.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-42953 מ.נ. נ' נ.ג.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35

תמצית טענות האם בהגנה ובתשובה לטענות האב:

האם הכחישה כל טענותיו של האב וטענה, כי הוא מבקש להטעות את בית המשפט בכל הנוגע להצגת המצגים כאילו הוא זה שמספק צרכי הילדים ו/או כי מתקיימים זמני שהות שוויוניים. לשיטתה, האב עובד בדרום ים המלח, שוהה בביתו בכפר *** רק בסופי שבוע ומספר שעות באמצע השבוע (אותן מבלה גם בבילויים אישיים, אירועים וישיבות מועצה) ועל כן כלל לא מדובר על הסדר משמורת משותפת והוא כלל אינו יודע או מודע לצרכי הילדים ו/או לאופן סיפוקם על ידה בפועל. האם טענה כי היא האחראית להגעת הילדים באופן סדיר למוסדות חינוך, היא מסיעה אותם לחוגים והאב אינו יכול לעשות כן בשלט רחוק מהדרום בו הוא שוהה רוב זמנו.

האם דוחה כל הטענות כאילו צרכי ביגוד והנעלה לא מסופקים לילדים ברמה נאותה וטענה, כי האב הוציא מהקשרה הודעת מסרון שהעבירה לו בה התכוונה שמן הסתם נעליים יכולות להיקרע והוא מוזמן לרכוש נעליים שלא נקרעות.

גם בעניין החוגים טענה האם, כי היא דואגת לממן ולרשום הילדים לחוגים, לקחתם לשם ולהבטיח שהילדים יקבלו כל הדרוש להתפתחותם.

בעניין החינוך האם טענה, כי יש להותירה כגורם האחראי בין ההורים לסוגיית החינוך וכי התערבות האב אך מביאה להידרדרות לימודים של הבנים (ראה מעבר בית ספר של הבן ב.).

לכן טוענת האם, כי היא זו שנושאת בפועל בכל הוצאות הילדים, ואין כל שינוי נסיבות המצדיק שינוי החיוב במזונותיהם.

האם הוסיפה כי הדין השרעי מטיל חובה מוחלטת במזונות כלפי הילדים לפתחו של האב והלכת בע"מ 919/15 אינה חלה עליהם. כן טענה כי ביניהם חילוקי דעות מהותיים בתחומי החינוך ועל כן אין מדובר במשמורת משותפת.

עוד נטען, כי בניגוד לפסק הדין המקורי השתכרותו של האב כיום מגעת כדי 10,000 ₪ נטו ולפיכך חל שינוי לטובה במצבו הכלכלי ולא שינוי המצדיק הפחתת המזונות.

צמצום הפלוגתאות:

בגדרה של ישיבת קדם המשפט ובהמלצת בית המשפט הושגו ההסכמות הבאות :

1. הפלוגתא המרכזית שצריכה בירור והוא למעשה בירור עובדתי וראייתי הינה ביחס לשאלה היכן שוהים הילדים במהלך ימות השבוע ומי הגורם מבין ההורים או מי מטעמם המספק את צרכיהם ובאיזה היקף. לא תידונה הטענות המשפטיות האחרות של התובע מאחר ומדובר בתביעה שלישית בעניין המזונות ונדרש להוכיח שינוי נסיבות מהותי כמשמעות דיבור זה בפסיקה. כן לא יידון עניין 'המדור הרעיוני' שחוייב בו התובע בהליך קודם.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-42953 מ.נ. נ' נ.ג.

2. לצרכי סיוע לבית המשפט בקביעת הממצא העובדתי, מוסכם עלינו שימונה אפוטרופוס לדין מטעם הלשכה לסיוע משפטי כאשר ב"כ הנתבעת מבקש התחשבות הלשכה בבקשת הנתבעת שייקבע שזו תהיה אפוטרופא לדין. ושהיא או הוא לא יהיו בני הישוב כפר ***.

מעבר להסכמות שאושרו וקיבלו תוקף של פסק דין, עלה מדיווח האפוטרופא לדין ומהתצהירים והעדויות כי בכל הנוגע לבת ה., אין לאב טענה להפחתת או ביטול החיוב במזונות עבורה והוא העיד בכנות והגינות בעניין זה

"אני מסכים לדברי בית משפט כי כל צרכי הילדה מסופקים על ידי האם רוב רובם המכריע המחלוקת היא לסיפוק צרכי הילדים ב. וע."

הואיל וגם עניין המדור והחזקתו אינם עומדים במחלוקת, יוצא איפוא כי על בית המשפט להכריע אך ורק ביחס לטענות הצדדים בענין סיפוק המזונות של הילדים ב. וע..

דיון והכרעה:

אפתח ואציין, כי בית משפט זה עוד בגדרו של הדיון בתביעה הראשונה למזונות לא ראה לנכון להשית תשלום במזונות "מלאים", מקום שהוכח בפניו כי צרכי מי מהילדים מסופק במלואו על ידי האב (ראה עניינו של הבן מ. וסעיף 29.3 לפסק הדין). על כן, גם ללא תחולת הלכת בע"מ 919/15 על נסיבות מקרה זה, מקום שבית משפט התרשם בעבר בהליכים קודמים או יתרשם כעת בהליך הנוכחי, כי צרכי ילד פלוני מסופקים במלואם באופן ישיר על ידי האב, הוא ישקול הפחתת תשלום מזונותיו לאם. אין בכך משום הפחתת מזונות, יש בכך משום קביעה שצרכי הילד מסופקים במלואם או ברובם או בחלקם על ידי האב ולכן לא אמור להיות מוחל תשלום מזונות בגין כל צרכי הילד. בהקשר זה, צודק ב"כ האב בטענה העקרונית, כי אם טענותיו העובדתיות יוכחו, יש לשקול קביעתו "כהורה גזבר" או "הורה מרכז" בלשון הלכת בע"מ 919/15.

אציין, כי בכל הנוגע למזונות הבן ע. מדובר במזונות נמוכים במיוחד בשיעור של 850 ₪ בחודש שמלכתחילה עוד בפסק הדין הראשון לקחו בחשבון סוגיית זמני שהות נרחבים. על כן גם בכל הנוגע לבן זה קשה לראות כיצד ניתן לקבל התביעה מה גם שישנן ראיות לכך שהוא לן בבית האם, אוכל אצלה או אצל אמה, נרכשים עבורו ציוד לימודי ופרטי לבוש על ידי האם, חוג הכדורגל עבורו שולם על ידי האם ואין סיבה לשנות באופן משמעותי מהסידור שנהג לגביו עד כה.

עוד אדגיש, כי מעיון בתצהירי האם ומדו"ח האפוטרופא לדין, אין לי כל ספק כי בתחום החינוך, האם היא זו שצריכה להישאר "ההורה המרכז" והיא מספקת כל מוצרי הלימוד לילדים, מסדירה התשלומים למוסדות החינוך ונוהגת באחריות מלאה כלפיהם. היא גם יותר זמינה למוסדות החינוך, שעה שהאב שוהה בדרום הארץ (כולל לינה) בימים א', ב', ד' וכן בחלק מימי ג' ו-ה' (מגיע בשעות הערב לביתו). חשוב להדגיש כי הוצאות שכר הלימוד ובתי הספר הינן הוצאות לא מבוטלות המגיעות כדי

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-42953 מ.ג. נ' נ.ג.

1 7,000 ₪ בשנה (פי 2 יותר ממה שנקבע בפסק הדין למזונות!). גם בתחום הבריאות, אין חולק וספק כי
2 האם נושאת בתשלומי הוצאות בריאות של הילדים.

3
4 כך גם בתחום הבילוי והפנאי יש בידי בית המשפט די ראיות לכך שהילדים כולם מקבלים דמי כיס
5 ומבלים עם שני ההורים ואין כל עילה להפחית רכיב זה מתשלומי המזונות. הוא הדין לעניין טלפון
6 סלולרי, גם אם היה שינוי כזה או אחר במהלך השנים האחרונות.

7
8 שני רכיבי מזונות שאכן יש לגביהם מחלוקת אם מסופקים במלואם על ידי האם הינם רכיב
9 הכלכלה/מזון ורכיב הביגוד וההנעלה.

10 רכיב הכלכלה הוא המשמעותי יותר מבין השניים מבחינת גובה הסכום, שכן בפסק הדין למזונות נקבע
11 כי עבור ב. רכיב זה יוערך בכ-700 ₪ לחודש ועבור ע. בסך 500 ₪ בחודש (סעיף 27.6 לפסק הדין –
12 טבלת הצרכים). רכיב הביגוד הוא בשיעור של 200 ₪ לכל אחד מהילדים.

13 בכל הנוגע לביגוד, עברתי על כל הקבלות שצורפו לכתב ההגנה וקשה לראות מהן קבלות עבור רכישות
14 ביגוד והנעלה לילדים ב. וע.. אין לי ספק כי עבור ה. האם רוכשת מוצרים אלה, ברם עבור ע. וב.,
15 מהראיות שבידי בית המשפט עולה, כי האב הוא זה שרוכש מצרכים אלה. אין בכך לומר כי האם אינה
16 רוכשת כלל והרי לא מצופה מנה לשמור על קבלות משך שנים ארוכות כהכנה לתביעה שאולי בוא
17 תבוא. עם זאת בית המשפט מתרשם מהמסמכים שבפניו כי רכישות האם עבור ביגוד והנעלה של
18 הילדים הינן מינוריות וכי האב רוכש בעיקר מוצרים אלה.

19 בנסיבות העניין נראה נכון, כי בגין ביגוד והנעלה, יש לקבוע שהאב נושא במישרין ב-50% מעלויות אלו
20 ועל כן התשלום בגין רכיבים אלה שאמור להיות משולם לאם הינו 200 ₪ עבור שני הילדים בחודש
21 כאשר ביתרת ה-200 האב נושא במישרין (אשוב ואציין כי מראש בפסק הדין נקבעו סכומים ורכיבים
22 נמוכים מהרגיל בהתחשב בכך שהאב מספק צרכי הילדים במישרין – סעיף 27.7 א. לפסק הדין, אך
23 ביחס לשני רכיבים אלה עלה כי כיום, אכן חלק ניכר יותר מסופק על ידי האב).

24 בכל הנוגע לכלכלה, לא ניתן לקבל טענת האב, כי הילדים אינם שוהים כלל בבית האם, כלל אינם
25 אוכלים אצלה ואין לה כל הוצאות בגין כלכלה. ראשית, מהמסמכים שבפניי אין ספק שהילדים לנים
26 בבית האם ובבית אמה, ומוציאים עליהם הוצאות בגין כלכלה, בין אם סבתם מבשלת ובין אם ישנם
27 מוצרי כלכלה אחרים שמסופקים בבית האם. אין כל התרשמות, כי הילדים כלל אינם אוכלים בבית
28 האם כפי שניסה האב לצייר בפני בית המשפט.

29 גם אם הילדים מגיעים לאכול צהריים מדי יום או חלק ניכר מימות השבוע בבית האב (גם כאשר הוא
30 אינו נוכח), אין בכך כדי לומר שיש להפחית מצרכי הכלכלה של הילדים באופן משמעותי.

31 כאמור בגין ע., רכיב הכלכלה נקבע מראש בשיעור מופחת של 500 ₪ שלא ברור לבית המשפט כיצד
32 ניתן להפחית ממנו, אף אם היו מתקבלות כל טענות האב כאמת צרופה. מדובר בסכום נמוך ביותר
33 שבית המשפט משוכנע שהאם מוציאה (ואף יותר) בגין מצרכי כלכלה עבורו. ביחס לבן ב., הרכיב הוא
34 בשיעור של 700 ₪ בחודש ואף הוא לא על הצד הגבוה, אך מהראיות מתרשם בית המשפט, כי עיקר
35 צרכיו מסופקים בבית האב ולכן יש להפחית בגין רכיב זה כ-300 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-42953 מ.נ. נ' נ.ג.

יש לזכור כי הפחתה מעבר לסכום זה אף עלולה ליצור תמריץ לילדים לא לשהות כלל בבית האם ויש להיזהר מקביעות שכאלה.

סיכומו של דבר, יש לקבוע כי האב מספק במישרין חלק ניכר יותר מצרכי הילדים ב. וע. בתחום הביגוד ובעניין ע. גם בתחום הכלכלה ועל כן יש להפחית מדמי המזונות של ע. 100 ₪ בחודש ומדמי המזונות של ב. 400 ₪ בחודש וזאת החל ממועד הגשת התביעה ואילך. אין מדובר בהפחתה של דמי המזונות, אלא בשינוי הקביעה כי רכיבים עיקריים של צרכים אלה מסופקים במישרין על ידי האב בביתו או על ידי מי מטעמו ועל כן אין מקום לחייבו בתשלום לאם בגין מלוא היקף צרכים אלו.

הערה לפני סיום לעניין דיווח האפוטי' לדין: כאשר הטיעון הוא כי צרכי ילדים מסופקים בפועל על ידי הורה מסויים בהסדר של משמורת משותפת, יש קושי ראייתי לבית המשפט לקבוע האם נכון כצעתה אם לאו. בית המשפט יכול להזמין תסקיר סעד או למנות אפוטרופוס לדין כדי לקבל כלי עזר לצרכי הקביעה איזו מגרסאות ההורים הינה אמינה יותר. כך נעשה בנסיבות המקרה הנוכחי. חשיפת דיווח אפוטי' לדין בפני הצדדים נתונה לשיקול דעת בית המשפט (סעיף 68(א) לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות התשכ"ב – 1962 וסעיף 8(א) לחוק בית המשפט לענייני משפחה, התשנ"ה – 1995), שכן הדבר עלול לפגוע ביחסייהם עם ההורים ובטובתם הכללית. על כן, אין כל מקום בנסיבות המקרה הנוכחי להביא לידיעת ההורים את דיווח האפוטי' לדין שיישאר חסוי ואת דברי הילדים בפניה. בית המשפט סבור שנעשתה עבודה יסודית על ידי האפוטי' לדין עם הצלבת מידע והובא בפניו דיווח מהימן שהתיישב עם ראיות אחרות. ככל שצד מעוניין לערער על פסק הדין, בוודאי פתוח הדיווח בפני ערכאת הערעור.

מכל מקום, גם בהנמקתו של בית המשפט נהג זהירות כדי לא להסגיר דיווחים כאלה או אחרים של הילדים כדי שלא יפגע הקשר שלהם עם הילדים. זאת ועוד, הדיווח מפני הילדים אינו חזות הכל ובדיווח של האפוטי' לדין ישנה בדיקת צולבת נוספת של מידע שכאמור אושש ונקבע כממצא בפסק הדין (כך למשל הקביעה כי האם שילמה את חוג הכדורגל של ע. או את תשלומי החינוך – דברים אלה נרשמו בדיווח החסוי וגם עלו מתצהיר האם ומעדות האב בחקירה נגדית). איני סבור כי נפגעה כל זכות של האם לטעון כל טענה בעניין המזונות רק בשל קיומו של דיווח האפוטי' לדין שנותר חסוי מעיניה ואף אם כן, זכותם של הילדים לקשר בריא עם שני ההורים ללא חשש כי עמדתם תשפיע על קשר זה, עולה לאין שיעור ויש להגן עליה.

לאור כל האמור לעיל, התביעה מתקבלת באופן חלקי ביותר במובן זה שביחס למזונות ע. תהיה הפחתה של 100 ₪ בחודש ממועד הגשת התביעה וביחס למזונות ב. תהיה הפחתה של 400 ₪ בחודש ממועד הגשת התביעה.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-42953 מ.ג. נ' נ.ג.

1 "ההפחתה" קשורת נסיבות כפי שנקבעו בפסק הדין ואין בה כדי לומר שחל פיחות בצרכי הילדים,
2 אלא שינוי באופן סיפוק צרכי רכיבי מזונות אלה, כך שהאב הופך להיות הורה מרכז של 75% מהוצאות
3 הביגוד ולכן התשלום לאם בגין רכישות ביגוד והנעלה מצדה יהיה בשיעור מופחת של 100 ₪ לחודש
4 לכל ילד וכן הפחתה ברכיב הכלכלה של הבן ב. בלבד שכן רכיב זה ביחס לע. מלכתחילה מופחת ולא
5 ניתן להפחית ממנו בנסיבות (גם אם הילדים שוהים בשעות היום כל יום אצל האב ובת זוגו).

6
7 בכל הנוגע להוצאות חינוך, בריאות, בילוי פנאי, נסיעות אין כל מקום להפחתה ובית המשפט לוקח
8 בחשבון כי כל הפחתה נוספת תגרום להרעה משמעותית ביותר במצבה הכלכלי של האם להבדיל מהאב
9 שכפי הצהרתו "אינו מתלונן". על כן ומראש נקבע גם בפסק הדין המקורי, כי קצבאות, הטבות
10 ותשלומי מ"ל או החזרי הסעות מהמועצה ישולמו לאם ולא יהוו הפחתה מדמי המזונות, כאשר
11 בהקשר זה יש לזכור, כי ישנן הוצאות רבות שקשה לכמת באופן מספרי ממוצע או מדוייק והנובעות
12 מהטיפול של האם בילדים ומהעובדה שהיא שוהה בכפר כל ימות השבוע וזמינה לילדים להבדיל
13 מהאב. כן יש לזכור ההרעה במצבה הכלכלי בשל רכישת הזכויות של האב בדירה ושכרה שהינו נמוך
14 משמעותית מזה של האב.

15
16 בנסיבות העניין לא ראיתי מקום ליתן צו להוצאות.

17
18 המזכירות תסגור את התיק ותמציא פסק הדין לצדדים.

19
20 ניתן לפרסום לבקשת האפו"ט לדין מיום 23/7/19 והחלטתי מיום 19/8/19.

21 ניתן היום, ד' כסלו תשע"ט, 12 נובמבר 2018, בהעדר הצדדים.

22
23
24
25
26
27
28
29
30

אסף זגורי, סגן נשיא